

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

S žádným hercem, který baví lidi, není doma legrace

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 08.09.2025 0:00:00, Datum importu: 08.09.2025 0:23:40, Zdroj: Překvapení, Autor: Připravila: Michala Jendruchová, Strana: 34, Periodicita: Týdně, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: CZ, AVE: 438 737 Kč, GRP: 1,69, OTS: 152 310, Prodaný náklad: 35 835, Tištěný náklad: 57 281, Čtenost: 152 310, Plocha: 148163 mm²

Do kin přichází nový film Srnky, v němž jednu z ústředních rolí ztvárnil Vladimír Polák, herec ostravského Divadla Mír. Spolu s kolegy z divadla představují nešťastníky trpící absurdními handicapy a před kamerou rozehrávají bizarní situace. Je tedy jasné, že o legraci nebude nouze...

setkání s Vladimírem Polákem

* Vy ve filmu hrajete postavu příliš vysokého mykologa, který se svým komplexem bojuje tím, že chodí v podřepu, aby se co nejvíce přiblížil zemi. Co vy a houby?

Už jako dítě jsem chodil po lese rád. Ale moc štěstí jsem neměl, obvykle jsem nic nenašel. Jinak co se týče konzumace, houby mi nevadí. Ne že bych se po nich utloukl, ale tu a tam nějaká ta kulajda s hříbký je skvělá.

* A nezměnilo se něco po natáčení Srnek? Neměl jste hub dost?

Myslím, že změnilo. Jen si představte, když jsme točili scénu z mého bytu, rekvizitáři všude rozložili hromadu nasušených hub. Fakt strašně moc. Jenomže při natáčení se teplota vyšplhala snad na čtyřicet stupňů, takže to za chvíli neuvěřitelně zapáchalo. To samé mi udělali při scéně, kdy jsem jel v mém malinkém autíčku. Takže tohle natáčení mi evokuje smrad zapařených hub.

* Zdá se, že role mykologa musela být pro vás výzva, a to i z hlediska kondice. Jak jste zvládal chůzi v podřepu?

Režisér původně chtěl, abych hrál jen ohnutý v napnutých nohách, ale pak jsme došli k tomu, že budu raději hrát v podřepu. Naštěstí mi k tomu pomáhala hůlka. Je pravda, že při mých asi sto deseti kilech to nebylo jednoduché. Když jsme točili dlouhý záběr, kde jsem obsluhoval lidi v bytě, nosil čaje, a všechno v podřepu, dostal jsem zabrat. Kdykoli se ozvalo STOP, svalil jsem se na zem a s úlevou protahoval všechny své ztuhlé údy, které budou mít za dva roky padesát let!

* Kolik měříte?

Kdysi jsem měřil sto osmdesát, teď se to asi o něco snížilo.

* Musel jste nějak ten podřep trénovat?

Já si řekl, že budu, ale pak jsem se na to vykašlal. A následně jsem toho velmi litoval. Samozřejmě jsem se snažil, abych v záběru působil přirozeně, ale proklínal jsem každé opakování klapky.

* Při natáčení asi bylo veselo. Zažili jste na place nějaké situace, které vás odbouraly?

My se s kolegy odbouráváme neustále. Jenomže v tomhle případě když kolega udělal fór a druhý se rozesmál, já

vykřikoval, že je zabiju. Že znovu těch deset metrů v podřepu nepůjdu!

* Vaše postava se stala mykologem kuriózním způsobem. Máte „talent“ na různé kuriózní situace? Přitahujete je?

Kuriózní situace je jedna věc, druhá věc je, co si z toho člověk dělá. Po covidu, kdy jsme s kolegy z divadla na sociálních sítích bavili celou republiku, jsem se dostal trochu víc do povědomí. Tu a tam mě lidi poznávali i z nějakých rolí v divadle nebo z obrazovky. S tím souvisí docela vtipná situace. V létě mám rád koupání bez plavek. Užíval jsem si anonymitu na nudistických plážích. Jenomže najednou za mnou na pláži chodili „spolunudisté“ a zapřádali se mnou rozhovory. Když se na vás najednou otočí padesát lidí, kteří jsou sice stejně nazí jako vy, je to prostě divné, přitom musíte dělat, jako by se nechumelilo...

* Talent, jak vybruslit z kuriózních situací, evidentně máte. Bezesporu máte taky talent herecký a komediální. Kde se to ve vás vzalo?

Talent se nějakým způsobem objevuje, ale nevím odkud. Ovšem systematickou prací ve škole a posléze splňováním přání různorodých režisérů se postupně ztrácí a tzv. vyčichává. Takže si myslím, že čím je herec starší, tím má víc zkušeností, ale méně talentu.

* Zajímavá teorie...

Kdybych studoval teatrologii, určitě bych o tom něco napsal, protože si myslím, že talent je cosi, co je v herci, určité charisma. Když jsem chvíli učil jevištní pohyb na konzervatoři, jeden moudrý kolega pedagog mi řekl: „Na ty talentované nesahej, ať je nezkazíš.“

* Kdy jste v sobě objevil herecký talent?

Asi to ve mně bylo odjakživa. Myslím, že si se mnou na základní škole učitelky docela užily, protože jsem zjistil, že mi vadí, když je při vyučování absolutní ticho. Kdykoli jsem do toho ticha něco řekl, třída se zasmála. Strašně mě bavila pozornost lidí, když jsem mluvil jenom já. Pedagogové to neměli rádi a psali mi do žákovské knížky poznámky typu: On něco řekne a celá třída se baví.

* Co pro vás znamená humor?

Řekl bych, že humor je jakási zbraň, aby člověk v životě co nejdéle odsouval tragické momenty, které zákonitě chtě nechtě přijdou. Čím déle v sobě vnímáme spíš tu komickou stránku věci, je život víc komickotragický než tragicko-komický. Důležité je, aby „komedie“ byla na prvním místě. To znamená najít sílu se ze smutných či tragických věcí rychle otřepat. A to vychází z našeho středoevropského DNA – když nám bylo nejhůř, pomáhal nám humor.

* Jaký humor máte rád? Čemu se zasmějete?

Já mám rád v podstatě jakýkoli humor. Myslím, že humor je dobrý, nebo špatný. Když jsem jako mladý objevil Monty Pythony, jejich šílený humor, hned jsem si je zamiloval. Líbil se mi Leslie Nielsen i ty jeho hovadiny, také miluju, jako snad každý z mé generace a generací předchozích, humor cimrmanovský. Nemám rád, když někdo pomlouvá nějaké komedie, že je to humor přízemní, protože všechno se dá dělat dobře i špatně.

* Je s vámi legrace i doma?

S žádným hercem, který baví lidi, není doma legrace.

* O vaší rodině se toho moc neví. Prozradíte něco?

Mám tři děti. Syna Vlastimila mám v armádě, syna Matyáše na vysoké škole a třetí holčička Sára projevuje neuvěřitelný výtvarný talent.

* Takže žádné z dětí se nevydalo vaší hereckou cestou?

Dělal jsem všechno pro to, aby se to nestalo. Nezažil jsem herce, který by chtěl, aby se z jeho dítěte stal herec. Hodně hereckých dětí bývá tlačeno k tomu být třeba lékaři, protože my máme často pocit, že naše práce je zbytečná. Obdivujeme doktory, kteří zachraňují lidské životy. Ale jeden kamarád lékař mi říká, že jeho náročná práce je snesitelnější, když se těší na to, jak na nás půjde večer do divadla. To mě potěšilo.

* Máte nějaké vysněné role?

Vysněné role jsem si zakázal, abych nebyl zklamaný. Čekám, co přijde. V mládí jsem si přál role, které hrají starší herci. Jednou z nich byl Harpagon v Molierově hře Lakomec. Když se Štěpán Kozub stal snad nejmladším uměleckým šéfem ve střední Evropě, asi nikoho staršího v souboru Divadla Mír neměl, takže jsem si Harpagona zahrál už v pětáctyřiceti!

* A také jste v divadle hrál Hitlera ve hře Mein Kampf. Za tuhle roli jste dokonce získal Cenu Českého divadla...

Myslím, že potom už tyto herecké ceny zrušili. Víte, posuzovat výkony je v tomto oboru složité. Ve sportu všechno změříte, ale divadlo není měřitelné. Proto jsou herecké ceny komplikované. Pro mě jsou důležití diváci, jsem vyznavačem plného sálu. Tehdy mám pocit, že moje práce má smysl. Měli jsme tehdy s Mein Kampf přes sto repríz, hrálo se to snad deset let. Bylo to náročné představení, ale úspěšné. Ta role pro mě byla zvláštní v tom, že jsem si o postavě Hitlera chtěl hodně přečíst a každá kniha ve mně vyvolala další a další otázky. Od té doby mám doma v knihovně metr knih o druhé světové válce a další metr knih o Shakespearovi.

* Však jste spoluzakladatelem Letních shakespearovských slavností v Ostravě...

To vzniklo náhodou. V Praze tenkrát onemocněl jeden herec, tak mi volali, jestli bych nezaskočil v představení Zkrocení zlé ženy, protože my jsme se stejnou hrou měli v divadle právě derniéru. Vzal jsem to, sice jsem hrál stejnou roli, ale v jiném překladu, což je náročné. Navíc jsem měl jen týden na to naučit se text. Podstatné je, že jsem při představení v Praze zažil úžasnou atmosféru. Říkal jsem si, že by Shakespeare slušel i Ostravě, máme ho kde hrát, Slezskoostavský hrad je fantastický... Tak jsme začali. Co dva roky nazkoušíme hru s místními herci, a vznikla z toho fajn tradice. Já jsem odehrál asi dvacet shakespearovských rolí, mám ho jako herec moc rád. A jsem pyšný na to, že jsme přátelé s překladatelem Martinem Hilským.

* Které Shakespearovo dílo máte nejradši?

Mám rád jeho komedie, protože on v nich nemá hloupé postavy. Seběmenší postava má svůj život. Jak říká profesor Hilský, Shakespeare je snůška takřka živých lidí.

* Mám pocit, že jste velký ostravský patriot. Je to tak?

Svým způsobem ano. Dá se to dokladovat, že jsem už čtvrté volební období účasten v komunální politice za lokální politické seskupení Ostravak. Ve společnosti někdy panují názory, že by herci, doktoři, sportovci neměli chodit do politiky. Ale komunální politika se přece skládá z lidí, kteří v tom městě žijí, pracují...

* Co pro vás znamená Ostrava?

Ostrava je město, které když se v něm narodíte, nedostanete ho ze sebe. Zároveň je to město, z kterého člověk rád utíká do přírody, protože je obklopeno Beskydy a dalšími horami. Je to město příležitostí, protože tady vznikly velké divadelní i hudební festivaly. Za posledních dvacet let se Ostrava ohromně proměnila, a za to jsem moc rád. Ale je to zároveň město se špatným ovzduším... Bohužel.

* Zmínil jste hory. Víím o vás, že máte rád vysokohorskou turistiku a jste velký sportovec...

Bývávalo. Naposledy před dvaceti lety. Teď akorát v létě vyšlápnu menší kopečky. Dělal jsem asi osmnáct let aikido, ale mám problémy s ramenem, takže teď se věnuju golfu. Je však zvláštní, že se věnuju něčemu, co mi absolutně nejde. Obvykle, když člověk zjistí, že mu něco nejde, jde od toho. Ale já sverepě hraju dál, i když strašně blbě. Myslím, že jsem jeden z nejhorších golfistů na světě, ale baví mě to.

* Je to i ventil od herecké práce plné emocí?

Asi jo, ale rozčiluju se tam dost...

* Vy jste velmi inspirativní i svým sociálním citěním. Prý patříte do klubu rotariánů, kteří obecně pomáhají zvelebovat prostředí kolem sebe, podporují smysluplné projekty, talentované lidi, šíří mírumilovné názory. Jak se zapojujete konkrétně vy? Co vás na myšlence Rotary Clubu nejvíc zaujalo?

Rotary Club je celosvětová charitativní organizace založená v roce 1905. Ostravské kořeny sahají ke 30. letům 20. století. Kdysi to býval klub milionářů, kteří svými penězi pomáhali vybraným projektům. Dnes je to seskupení lidí, kteří jsou ochotni část svého volného času věnovat nějaké dobré věci. Třeba náš ostravský Rotary Club před Vánocemi prodává na náměstí punč. Zapojuje se do toho spousta dalších lidí a organizací. Imperial hotel Ostrava zdarma punč vaří, máme zdarma pronajatý stánek od městské společnosti Černá louka a všichni pomáháme jako dobrovolníci. Z toho pokaždé získáme na charitu tak tři sta tisíc korun. Také organizujeme charitativní plesy, tu a tam se na něco složíme. Takhle pomáháme nejen v daném místě působení, ale společně i ve třetím světě. Teď se pochopitelně velký důraz klade na pomoc Ukrajině.

* Máte nějaký vnitřní kompas nebo filozofii, kterými se v herectví i v osobním životě řídíte?

To mi dáváte filozofickou otázku. Můj pradědeček v Ostravě kopal uhlí a prababička vyrůstala v nejchudší části hornické kolonie. V dětství byla hodně nemocná a její ozdravný pobyt hradila jakási charitativní organizace. Podle archivu ostravských rotariánů jsem zjistil, že se mým působením v charitě kruh recipročně možná uzavírá. Mám v sobě touhu pomáhat jako něco automatického. Bylo by dobré, kdyby si lidé zvykli, že úspěch je měřen tím, že mám buď peníze, nebo čas někomu potřebnému pomoci. Za mě je touha něco darovat skvělá.

Touha něco darovat je skvělá...

Vizitka

* Herec, komik, moderátor, divadelní producent se narodil v roce 1977 v Ostravě. * Po maturitě na Janáčkově konzervatoři byl členem **Národního divadla moravskoslezského**. * Dnes je členem ostravského Divadla Mír. * Už několik volebních období je zastupitelem města Ostrava za politické hnutí Ostravak. * Za roli Adolfa Hitlera ve hře Mein Kampf získal Cenu Českého divadla 2006. * Hrál ve filmech např. Ostravak Ostravski, Tři Tygři ve filmu: Jackpot, Princezna zakletá v čase, Terezín: Láska za zdí, Tajemství staré bambitky 2, Taxikář, nově Srnky. * Účinkoval v pořadu Pečený sněhulák, v seriálech Skoro na mizině, Stíny v mlze... * Byl součástí projektu České televize historické reality show Dovolena v Protektorátu a Dovolena v éře páry. * Pro ČT :D dělal pořady Čtení do ouška, Malovaná čítanka. * Podílel se na projektech audiotvorby Divadla Mír a Mírproduction – mimo jiné Adam Stvořitel, Pokoj za větrem, Kumštýři, Krematorium... * Je členem improvizací show Tři Tygři.

Autor fotografie: Foto: archiv Vladimíra Poláka

Popis fotografie: V satirickém duchu setkání s Petrem Pavlem, tehdy kandidátem na prezidenta

Autor fotografie:

Popis fotografie: Zahrát si Harpagona ve hře Lakomec byl splněný sen

Autor fotografie:

Popis fotografie: Za roli Hitlera ve hře Mein Kampf získal ocenění

Autor fotografie:

Popis fotografie: V novém filmu Srnky hraje mykologa

Autor fotografie:

Popis fotografie: Se Štěpánem Kozubem moderují Rotary charitativní plesy

Autor fotografie:

Popis fotografie: S dcerou Sárrou na koncertě Janáčkovy filharmonie

Autor fotografie:

Popis fotografie: Se synem Matyášem rádi vyrazí na fotbal Baníku

Autor fotografie:

Popis fotografie: Syn Vlastimil slouží v naší armádě

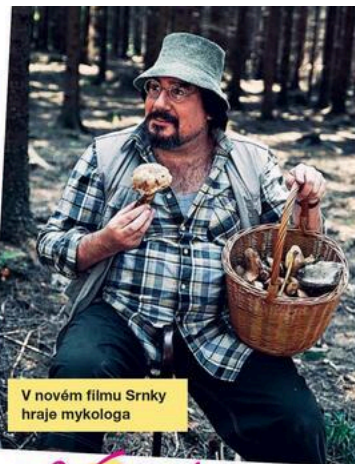

Zahrát si Harpagona ve hře Lakomec byl splněný sen

Za roli Hitlera ve hře Mein Kampf získal ocenění

V novém filmu Srnky hraje mykologa

Talent, jak vybruslit z kuriózních situací, evidentně máte. Bezesporu máte taky talent herecký a komediální. Kde se to ve vás vzalo?

Talent se nějakým způsobem objevuje, ale nevím odkud. Ovšem systematickou práci ve škole a posléze splňováním přání různorodých režisérů se postupně ztrácí a tzv. vychází. Takže si myslím, že čím je herec starší, tím má víc zkušeností, ale méně talentu.

Zajímavá teorie...

Kdybych studoval teatrologii, určitě bych o tom něco napsal, protože si myslím, že talent je cosi, co je v herci, určité charisma. Když jsem chvíli učil jevištní pohyb na konzervatoři, jeden moudrý kolega pedagog mi řekl: „Na ty talentované nesahej, ať je nezkazíš.“

Kdy jste v sobě objevil herecký talent?

Asi to ve mně bylo odjakživa. Myslím, že si se mnou na základní škole učitelky docela užily, protože jsem zjistil, že mi vadí, když je při vyučování absolutní ticho. Kdykoli jsem od toho ticha něco řekl, třída se zasmála. Strašně mě bavila pozornost lidí, když jsem mluvil jenom já. Pedagogové to neměli rádi a psali mi do žákovské knížky poznámky typu: On něco řekne a celá třída se baví.

V satirickém duchu setkání s Petrem Pavlem, tehdy kandidátem na prezidenta

Co pro vás znamená humor?

Rekl bych, že humor je jakási zbraň, aby člověk v životě co nejdéle odsouval tragické momenty, které zákonitě chťe nechtě přijdou. Čím déle v sobě vnímáme spíš tu komickou stránku věci, je život víc komicko-tragický než tragicko-komický. Důležité je, aby „komedie“ byla na prvním místě. To znamená najít sílu se ze smutných či tragických věcí rychle oteřpat. A to vychází z našeho středoevropského DNA – když nám bylo nejhůř, pomáhal nám humor.

Jaký humor máte rád?

Čemu se zasmějete?

Já mám rád v podstatě jakýkoli humor. Myslím, že humor je dobrý, nebo špatný. Když jsem jako mladý objevil Monty Pythony, jejich šílený humor, hned jsem si je zamiloval. Líbil se mi Leslie Nielsen i ty jeho hovadiny, také miluju, jako snad každý z mé generace a generací předchozích, humor cimrmanovský. Nemám rád, když někdo pomlouvá nějaké komedie, že je to humor přizemní, protože všechno se dá dělat dobře i špatně.

Je s vámi legrace i doma?

S žádným hercem, který baví lidi, není doma legrace. ☺

O vaší rodině se toho moc neví.

Prozradíte něco?

Mám tři děti. Syna Vlastimila mám v armádě, syna Matyáše na vysoké škole a třetí holčička Sára projevuje neuvěřitelný výtvarný talent.

Takže žádné z dětí se nevydalo vaší hereckou cestou?

Dělal jsem všechno pro to, aby se to nestalo. Nezažil jsem herce, který by chtěl, aby se z jeho dítěte stal herec. Hodně hereckých dětí bývá tlačeno k tomu být třeba lékaři, protože my máme často pocit, že naše práce je zbytečná. Obdivujeme doktory, kteří zachraňují lidské životy. Ale jeden kamarád lékař mi říká, že jeho náročná práce je

Touha něco darovat je skvělá...

Vizitka

- Herec, komik, moderátor, divadelní producent se narodil v roce 1977 v Ostravě.
- Po maturitě na Janáčkově konzervatoři byl členem Národního divadla moravskoslezského.
- Dnes je členem ostravského Divadla Mir.
- Už několik volebních období je zastupitelem města Ostrava za politické hnutí Ostravak.
- Za roli Adolfa Hitlera ve hře Mein Kampf získal Cenu Českého divadla 2006.
- Hrál ve filmech např. Ostravak Ostravský, Tři Tygři ve filmu: Jackpot, Princezna zakletá v čase, Terezín: Láska za zdi, Tajemství staré bambítky 2, Taxikář, nové Srnky.
- Účinkoval v pořadu Pečený sněhulák, v seriálech Skoro na mizině, Stíny v mlze...
- Byl součástí projektu České televize historické reality show Dovolena v Protektorátu a Dovolena v éře páry.
- Pro ČT :D dělal pořady Čtení do ouška, Malovaná čítanka.
- Podílel se na projektech audiotvorby Divadla Mir a Mirproduction – mimo jiné Adam Stvořitel, Pokoj za větrem, Kumštýři, Krematorium...
- Je členem improvizáčního show Tři Tygři.

snesitelnější, když se těší na to, jak na nás půjde večer do divadla. To mě potěšilo.

Máte nějaké vysněné role?

Vysněné role jsem si zakázal, abych nebyl zklamán. Čekám, co přijde. V mládí jsem si přál role, které hrají starší herci. Jednou z nich byl Harpagon v Molièrově hře Lakomec. Když se Štěpán Kozub stal snad nejmladším uměleckým šéfem ve střední Evropě, asi nikoho staršího v souboru Divadla Mir neměl, takže jsem si Harpagona zahrál už v pětácti letech!

S dcerou Sárou na koncertě Janáčkovy filharmonie

Se synem Matyášem rádi vyrazí na fotbal Baníku

Syn Vlastimil slouží v naší armádě

A také jste v divadle hrál Hitlera ve hře Mein Kampf. Za tuhle roli jste dokonce získal Cenu Českého divadla...

Myslím, že potom už tyto herecké ceny zruší. Víte, posuzovat výkony je v tomto oboru složité. Ve sportu všechno změříte, ale divadlo není měřitelné. Proto jsou herecké ceny komplikované. Pro mě jsou důležité diváci, jsem vyznavačem plného sálu. Tehdy mám pocit, že moje práce má smysl. Měli jsme tehdy s Mein Kampf přes sto repríz, hrálo se to snad deset let. Bylo to náročné představení, ale úspěšné. Ta role pro mě byla zvláštní v tom, že jsem si o postavě Hitlera chtěl hodně přečíst a každá kniha ve mně vyvolala další a další otázky. Od té doby mám doma v knihovně metr knih o druhé světové válce a další metr knih o Shakespeareovi.

Však jste spoluzakladatelem Letních shakespeareovských slavností v Ostravě...

To vzniklo náhodou. V Praze tenkrát omezovali jeden herec, tak mi volali, jestli bych nezaskočil v představení Zkrocení zlé ženy, protože my jsme se stejnou hrou měli v divadle právě premiéru. Vzal jsem to, sice jsem hrál stejnou roli, ale v jiném překladu, což je náročné. Navíc jsem měl jen týden na to naučit se text. Podstatné je, že jsem při představení v Praze zažil úžasnou atmosféru. Říkal jsem si, že by Shakespeare slušel i Ostravě, máme ho kde hrát, Slezskostravský hrad je fantastický... Tak jsme začali. Co dva roky nazkoušíme hru s místními herci, a vznikla z toho fajn tradice. Já jsem odehrál asi dvacet shakespeareovských rolí, mám ho jako herce moc rád. A jsem pyšný na to, že jsme přátelé s překladatelem Martinem Hlíským.

Které Shakespeareovo dílo máte nejradši?

Mám rád jeho komedie, protože on v nich nemá hloupé postavy. Seběmenší postava má svůj život. Jak říká profesor Hlíský, Shakespeare je snůška takřka živých lidí.

Mám pocit, že jste velký ostravský patriot. Je to tak?

Svým způsobem ano. Dá se to dokladovat, že jsem už čtvrté volební období členem v komunální politice za lokální politické seskupení Ostravak. Ve společnosti někdy panují názory, že by herci, doktoři, sportovci neměli chodit do politiky. Ale komunální politika se přece skládá z lidí, kteří v tom městě žijí, pracují...

Co pro vás znamená Ostrava?

Ostrava je město, které když se v něm narodíte, nedostanete ho ze sebe. Zároveň je to město, z kterého člověk rád utíká do přírody, protože je obklopeno Beskyd a dalšími horami. Je to město příležitostí, protože tady vznikly velké divadelní i hudební festivaly. Za posledních dvacet let se Ostrava ohromně proměnila, a za to jsem moc rád. Ale je to zároveň město se špatným ovzduším... Bohužel.

Zmínil jste hory. Víte o vás, že máte rád vysokohorskou turistiku a jste velký sportovec...

Se Štěpánem Kozubkem modelují Rotary charitativní plesy

Bývalo. Naposledy před dvaceti lety. Ted akorát v létě vyšlápnu menší kopečky. Dělal jsem asi osmnáct let aikido, ale mám problémy s ramenem, takže teď se věnuju golfu. Je však zvláštní, že se věnuju něčemu, co mi absolutně nejde. Obvykle, když člověk zjistí, že mu něco nejde, jde od toho. Ale já sveřepě hraju dál, i když strašně blbě. Myslím, že jsem jeden z nejhorších golfistů na světě, ale baví mě to.

Je to i ventil od herecké práce plně emocí?

Asi jo, ale rozčiluju se tam dost... ☹

Vy jste velmi inspirativní i svým sociálním cítěním. Prý patříte do klubu rotariánů, kteří obecně pomáhají zvelebovat prostředí kolem sebe, podporují smysluplné projekty, talentované lidi, šíří mírumilovné názory. Jak se zapojujete konkrétně vy? Co vás na myšlenku Rotary Clubu nejvíce zaujalo?

Rotary Club je celosvětová charitativní organizace založená v roce 1905. Ostravské kořeny sahají ke 30. letům 20. století. Kdysi to býval klub milionářů, kteří svými penězi pomáhali vybraným projektům. Dnes je to seskupení lidí, kteří jsou ochotni část svého volného času věnovat nějaké dobré věci. Třeba náš ostravský Rotary Club před Vánocemi prodává na náměstí punč. Zapojuje se do toho spousta dalších lidí a organizací. Imperial hotel Ostrava zdarma punč vaří, máme zdarma pronajatý stánek od městské společnosti Černá louka a všichni pomáháme jako dobrovolníci. Z toho pokaždé získáme na charitu tak tři sta tisíc korun. Také organizujeme charitativní plesy, tu a tam se na něco složíme. Takhle pomáháme nejen v daném místě působení, ale společně i ve třetím světě. Ted se pochopitelně velký důraz klade na pomoc Ukrajině.

Máte nějaký vnitřní kompas nebo filozofii, kterými se v herectví i v osobním životě řídíte?

To mi dáváte filozofickou otázku. Můj pradědeček v Ostravě kopal uhlí a prababička vyrůstala v nejhudší části hornické kolonie. V dětství byla hodně nemocná a její ozdravný pobyt hradila jakási charitativní organizace. Podle archivu ostravských rotariánů jsem zjistil, že se mým působením v charitě kruh recipročně možná uzavírá. Mám v sobě touhu pomáhat jako něco automatického. Bylo by dobré, kdyby si lidé zvykli, že úspěch je měřen tím, že mám buď peníze, nebo čas někomu potřebnému pomoci. Za mě je touha něco darovat skvělá.

Připravila: Michala Jendruchová Foto: archiv Vladimíra Poláka

203 000 Kč **VE VÝHRÁCH!**

Překvapení

37

POČÍTAČ

NOTEBOOK

KAMERA

TELEVIZOR

SMARTPHONE

LEGO

**+ NAVÍC
PENÍZE NA EXTRA**

dovolenou
100 000 Kč

ZE ŽIVOTA ZUZANKO, díky,
byla jsi báječná snacha!

ZPOVĚĎ PANÍ PETRY

„Zhubla jsem 35 kg!

HLADOVĚNÍ STŘÍDALY
NÁJEZDY DO LEDNIČKY...“

Lahodné
ŘEZY

5x

SOUTĚŽIT MŮŽETE TAKÉ NA www.prekvapeni.cz

NEJVÍCE
krůžavek
a výher

MÓDA

ČERVENÁNÍ
je trendy

